

Преведена поезија – Тумеа Ленерт Могер

ПЕСМА УЗ ВИНО

у једној крчми
на било којој страни
света
човек је код куће
испочетка
у полумраку
да ли се осећамо као
у свом дому
зависи од тога
каква
је нарав конобара
какво је пиће у гостионици
карташи какве карте деле
шта ће аутомат избацити
да ли је крчма
на глини или на чврстој подлози грађена
да ли њу меродавни
често спомињу
или прећуте
ко улази
независно
савија гнездо
мотри и нада се
моћ гута
место натуцања

мртви изрази
позадинско значење
ценовника
ништа није оно
како је названо
не вреди толико
макар је и укусно
саке
крушковача
ликер
међусобно су
удаљени
да ли је кашика
у свакој чорби
иста
трофеј
хула – низ
или на зиду бренд – назив
кад снег зиму
прекрива
кад сунце стабла обале
до сивила исуши
лишће опада
укус сазрева
осећам
пролазница сам
безличност
је моја нада
воду небо у вино
претвара
у крчми

на крају света озарени
појединци
мртав хлапта
жив пак испашта
свако вече на пут
креном
јутро код куће живи
зидови се шире
на ничијој земљи
ветрењача хуји
све је уметно или времешно
бели јелен ме на леђа узме
истинска реч ми је име једне крчме
сај-фај бајка
кондир је моја ора
крв у вину
дупло вреди

КАСНО МИЛОВАЊЕ

залуд
је чист ваздух
професија је лака
кажу жене
пре но што се
убију
у загрљају ударцу
мушкарца
из самоодбране чине
или не

не плачем због тога
што на месецу нема мушкараца
и нема жена
тек кад-кад астронаута
са јаким срцима
и срећеним живцима
било би добро да је на месецу једно острво
са астронаутима
који изван земље
само понекад бораве
дубоко сам ти сперму гутала
болна уста желуца
какав ли је мој укусу у твојим устима
на то не мислим
отишла сам
са земље из редова живих
читуље нису стигле до тебе
и ја сам само са нета сазнала
да убудуће нећу ти у срцу бити
на месецу постоје уграђена
вештачка срца
са монограмима
или који се уграђују
не плачем
људске гласове
оплакујем
себе међу бесполним анђелима
милујем
нису људи
астронаути су ме открили
свака моја успомена

без удова
у давнопразном простору је
шта ли ме држи у његовом загрљају

ДЕФИНИЦИЈА

лепа рана:
пошто-пото без тебе,
заметак-сама
у магла-плесу...
укоченост волим-звезда,
многожељена тишина,
неосвојива је гора вечна

ИМПЕТИГО² ОДА СТРАСТИ

тамо на врху ветровитог
борика се љуљаш
и као у неком стрипу
између лако читљивих редова сличица
су те уплакали
не дозвољаваш да те воле
себе презиреш.
да своје постојање потврдиш
улизице држиш
можеш се догодити
доконе жене и чиче

² Импетиго – заразна инфекција коже (Нап. прев.)

пекари ружних и финих руку
или уметници чаробњаци крајности
чудо у томе виде

нико не жели
ветра чути
стрип наглас читати
или твој крај доживети
све што живи
себе дотиче
и назад до тебе
сачувај поуздање
своју ћуд не штити
живи
јер све што живи
нестаје

ЉУБАВ

Нигде-јарбол,
чему-лађа,
губитак слободе
до краја живота,
поезија
мањкавих вредности,
готовански изрази,
пачавра судба,
развијам повезачу,
белу...

ЗВОНО ИСПРАЋАЈА

да, била сам, срећна,
у правом и
најбаналнијем
смислу речи,
глас срца до смираја:
непоколебљив
глас сузних очију,
сузног срца...

С мађарског превео Илеш Фехер

